

Studieretningsopgave

Engelsk og samfundsfag

Tårnby Gymnasium

Emne: Identitetsdannelse og ulighed i storbyen

1 Resumé

I denne opgave behandler jeg livet i storbyen, og hvilke udfordringer og muligheder dette liv giver individer og grupper. Jeg har især fokuseret på storbyen London. Jeg har bl.a. behandlet dette ved at analysere artiklen *Every, race, colour, nation and religion on earth* af Leo Benedictus. Ifølge udsagn fra individer i artiklen, har jeg ved hjælp af bl.a. Ferdinand Tönnies og Louis Wirth, fundet frem til, at storbyen fremmedgør individer fra hinanden. Denne fremmedgørelse skyldes, at individerne i storbyen ser hinanden som instrumenter og transaktioner, og har relationer der baserer sig på, hvad de kan få ud af dem. Den øgede individualisering er dog ikke kun dårlig, da individerne i byen lettere kan bryde de sociale hierarkier. I London er der sket en gentrificering. Dette resulterer i en større afstand mellem rig og fattig og derudover truer gentrificeringen de etniske minoriteters miljøer. London er dog også en by, der tager godt imod andre etniciteters madkulturer. Dette forbinder de forskellige etniciteter og fællesskaber opstår.

2 Indholdsfortegnelse

1	Resumé	2
2	Indledning	4
3	Opgavebeskrivelse	4
4	Hvilke grupperinger af etnicitet findes der i London?	5
4.1	Hvad er en gruppe?	5
5	Fremmedgjorte relationer i storbyen	5
6	Livet i London	6
7	Etniciteter og livet i byen	7
7.1	Etniciteternes indvirkning på London	9
7.2	Forholdet til indvandre	10
8	En by med plads til alle	11
9	London – en by delt op efter etniciteter	12
10	Stigende boligpriser og gentrificering	13
11	Øget individualisering	13
12	Konklusion	14
13	Litteraturliste	16

3 Indledning

Livet i storbyen giver individer og grupper muligheder, men også udfordringer. På baggrund af en udgivet problemstilling, har jeg udarbejdet tre problemstillinger. Jeg har især fokuseret på London, og forklarer om, hvordan livet bliver levet der. Jeg har især et fokus på, hvordan livet i storbyen påvirker individerne. Derudover har jeg fokus på de fællesskaber, der opstår i London og hvad der får dem til at opstå. For at undersøge, hvilke muligheder og udfordringer storbyen giver, har jeg analyseret en artikel af den engelske journalist Leo Benedictus. Dette har jeg forsøgt at af- eller bekræfte ved, at kigge på de udtalelser immigranterne i artiklen har omkring indbyggerne i London. Artiklen indeholder udtalelser fra immigranter, der bor i London og jeg har derudover også nogle kvantitative data med i form af statistikker over London. I min analyse har jeg anvendt kommunikationsanalysen, da den kan tydeliggøre konflikten og de forskellige aktører i artiklen. Derudover analyserer jeg kort argumentationen og har derfor brugt argumentationsanalyse som metode. Da jeg både bruger kvalitative og kvantitative data, har jeg brugt den komparative metode for at finde ligheder og forskelle. Slutteligt har jeg diskuteret, om den øgede individualisering, der er i London, kun er negativ eller om den også er positiv, og hvordan gentrificering påvirker de forskellige individer og grupper i London.

4 Opgaveformulering

Min problemformulering lyder:

Hvilke muligheder og udfordringer giver storbyen individer og grupper?

Inddrag Leo Benedictus' artikel *Every race, colour, nation and religion on earth* (2005)

Jeg vil redegøre for, hvilke grupperinger af etnicitet der findes i London og hvordan en gruppe er defineret. Derudover vil jeg også redegøre for, hvad der kendetegner det typiske storbyliv generelt og i London i det senmoderne samfund.

Med udgangspunkt i Leo Benedictus' artikel *Every race, colour, nation an religion on Earth* vil jeg undersøge, hvordan de forskellige grupper af etniciteter er afspejlet i artiklen, hvordan det typiske storbyliv i London er afspejlet og hvilke muligheder storbyen giver de forskellige individer.

Derudover vil jeg undersøge, hvordan han beskriver de sociale relationer i storbyen.

Slutteligt vil jeg diskutere/vurdere, hvilke muligheder og ulemper storbyen medfører dets individer og grupper i London, og hvad livet i London kan have af negative og positive effekter. Dette vil jeg diskutere og sammenligne med Leo Benedictus artikel, andre teoretikere og andet empiri.

5 Hvilke grupperinger af etnicitet findes der i London?

London er en storby med omkring 8,47 millioner indbyggere, hvoraf cirka 58,92% af indbyggerne har en hvid etnicitet. Hvilket inkluderer ”White British”, irere, sigøjnere eller paveefolket samt andre. Det er også den by i Storbritannien, hvor der er færrest indbyggere, der har hvid som etnicitet. Der er derved en stor del af indbyggerne i London, som kommer fra andre lande. En statistik fra 2017 af Office for National Statistics viser, at omkring 17,98% af indbyggerne har en asiatisk etnicitet, hvilket betyder at de enten er fra Pakistan, Bangladesh, Kina og andre lande. Statistikken viser også, at 13,35% havde etniciteten sort, hvilket dækker over afroamerikanere, Caribien og andre og 9,75% havde en blandet etnicitet som fx hvid og asiatisk.¹

5.1 Hvad er en gruppe?

Ordet gruppe kan have flere forskellige betydninger. Det kommer an på, hvordan man ser en gruppe. Hvis man ser det i en social sammenhæng, er en gruppe, to eller flere individer der i en periode interagerer regelmæssigt verbalt, eller nonverbalt. En etnisk gruppe er ifølge samfundsvidenskaben en gruppe af mennesker, som har et fællessprog, så de derved har et kommunikationsfællesskab, og derudover anerkender de hinanden.²

6 Fremmedgjorte relationer i storbyen

Den tyske filosof og sociolog Georg Simmel mente, at storbyen var et spejl af moderniteten og det moderne individ. Han sammenlignede i hans essay *Metropolen og det mentale liv* den moderne storby og den lille traditionelle landsby. Landsbyen havde nære, familiære relationer, hvor alle kendte hinanden. Storbyens relationer mener han derimod, nærmere minder om forretningsmæssige transaktioner, altså anonyme og upersonlige relationer. Han mener, at det moderne liv i storbyen medfører, at en fremmedgørelse mellem de forskellige individer i samfundet, som og dette fører til

---

¹ <https://data.london.gov.uk/dataset/ethnic-groups-borough>

² http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Folkeslag/Etnografiske_termer/etnisk_gruppe

en ensomhedsfølelse³. Han mener dog også, at vi i storbyen har fået en større individualisme og kan frigøre os fra de sociale hierarkier, grundet at der ikke er de samme tætte relationer, som holder øje med en.

En anden teoretiker, der også støtter op om ideen om, at der i storbyen er en større individualisme og en kølig adfærd, er den tyske sociolog og filosof Ferdinand Tönnies. Han fokuserede især på, hvordan byen adskilte sig fra de tidligere livsformer. I denne forbindelse har Tönnies beskrevet to samfundstyper. Den ene samfundstype er "Gemeinschaft", hvilket er det samfund der er at finde i landsbyer. Tönnies mente her, at folk havde en fælles historie eller en fornemmelse af fælles mål, og folk var bundet sammen enten ved familiebånd eller venskaber. Storbyen beskriver han med "Gesellschaft" og han mener, at storbyen er styret af en individualisme og en kølig rationalisme. Han mener, at individer i storbyen har relationer i forhold til, hvad de mener at kunne få ud af relationen. En anden teoretiker, der støtter op om Tönnies billede på storbyen, er den amerikanske sociolog Louis Wirth, som mente, at byen skabte en ekstrem individualisering og ensomhed. Han sagde, at byboerne mistede sig selv i gadens anonymitet og selvom byboerne fysisk kom tættere og tættere på hinanden, blev den mentale afstand mellem dem større⁴.

Herbert Gans modsatte sig Tönnies model, da han mente, at der stadig eksisterer fællesskaber i byen. De skal dog findes i mindre kvarterer, hvor folk f.eks. har etnicitet, køn og sprog tilfælles. Han mener, at det er vores sociale baggrunde der binder os sammen⁵. Michel Maffesoli mener også, at fællesskaberne stadig eksisterer i byen, men de er mere flygtige og diffuse end tidligere. Han mener dog, modsat Gans, ikke at fællesskaber er baseret på grundlæggende værdier, men mere om ens kulturforbrug og æstetik⁶.

7 Livet i London

London er som sagt en storby med mange forskellige etniske baggrunde. Derfor bliver der i London også talt over 300 sprog⁷. London er en by, hvor der findes mange velbetalte jobs, men det er også

---

³Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – kap 1- Bykultur, psykologi og identitetsdannelse

⁴ Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – Kap 4 – Byen som katalysator for modernitet og senmodernitet (forkortes herefter Byen som katalysator for modernitet)

⁵ Byen som katalysator for modernitet

⁶ Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – Kap 4 – Byen som scene -livsstil

⁷ <https://www.internations.org/london-expats/guide/living-in-london-15501>

et sted, med hjemløshed og børn, som lever i fattigdom⁸. Det er en by, hvor top-10% af husholdningerne ejer over halvdelen af Londons formue. Kensington er f.eks. et meget velhavende kvarter, hvor den gennemsnitlige indtægt i 2012/2013 var på £51.770⁹, men i Kensington lå også et socialt boligbyggeri, hvoraf det ene boligbyggeri ved navn Grenfell Tower brændte ned i 2017. Derudover er boligpriserne i London steget meget, og der er sket en gentrificering, hvilket har betydet at nogle mennesker er blevet ”skubbet” ud af byen til fordel for andre.

For at opsummere, så er London en multikulturel storby med kun 58,92 %, der har en hvid etnicitet, hvilket er det laveste i Storbritannien. Det er en by, hvor forskellen mellem rig og fattig er stor. Flere sociologer mener, at livet i storbyen medfører en øget individualisering og ensomhed. Byboerne ser mennesker som transaktioner og ser relationer i forhold til, hvad de kan få ud af relationen. Fællesskaber i storbyen er til at finde, men de skal findes i de små kvarterer, hvor mennesker har fx etnicitet til fælles eller hos folk, som deler samme smag og æstetik som en selv.

8 Etniciteter og livet i byen

I 2005 udgav Leo Benedictus en artikel ved navn *Every race, colour, nation and religion on Earth*. I denne artikel snakker Benedictus om, hvilke opfattelser der er på immigranter, immigranternes egen opfattelse og han gør sig nogle tanker om England, og hvilke muligheder der findes i landet for immigranter.

Selvom denne artikel er nogle år gammel, tegner den stadig et billede af, hvordan livet i London har været i forhold til etniciteter, og hvordan livet i London leves. Benedictus skriver “*Never have so many different kinds of people tried living together in the same place before*”¹⁰. Han skriver også, at London er som et ukendt område. Det er en multikulturel by, hvor man finder ud af om multikulturalisme kan fungere.

I hans artikel snakker han med forskellige individer, der er immigreret til London, og hvordan de oplevede og oplever London som immigrant. En 25-årig kvinde ved navn Gosia fortæller ”*People here don't know their own neighbours, and they're like that their whole life.*”¹¹ - det virker som om,

---

⁸ <https://www.trustforlondon.org.uk/publications/londons-poverty-profile-2017/>

⁹ https://data.london.gov.uk/apps_and_analysis/gla-household-income-estimates/

¹⁰ Benedictus, Leo, *Every race, colour, nation and religion on Earth*, *Guardian.co.uk*, 2005, side 1, linje 10-11 (forkortes hereafter LB)

¹¹ LB, side 1 linje 6

at disse møder med indbyggerne i London har overrasket hende. Dette kan skyldes, at da hun levede i Polen, levede hun i noget, der mindede om *gemeinschaft*, hvilket er det begreb Tönnies brugte til at beskrive landsbyer. Gosia har derved været vant til et tæt fællesskab, hvor man hjælper hinanden. I storbyen oplever Gosia i stedet, at folk er styrede af en individualisme og selvished.

Hun fortæller også, at når hun møder engelske borgere, virker de alle sammen triste; at de ofte har emotionelle problemer og er fortabte. Hun fortæller, at de ikke ved, hvordan de skal tale til en, og at de er overraskede over, at man er søde mod dem¹². Dette kan skyldes det Georg Simmel mente med, at vi mennesker ser hinanden som transaktioner. Indbyggerne i London er derved forvente med, at deres samtaler er upersonlige og man undgår dem, medmindre de er nødvendige for ens hverdag. Wirth kan være med til at forklare, hvorfor at individerne i London har emotionelle problemer. Han mener nemlig, lidt ligesom Simmel, at vi ser andre mennesker som instrumenter i stedet for medmennesker. Han mener, at dette er med til, at det moderne menneske ikke kan finde tryghed i byen. Denne utryghed resulterer i, at byboerne vil føle sig løsrevne, nervøse og desorienterede. Wirth mente, også, at vi bor tættere og tættere på hinanden i byen, men vores mentale afstand til hinanden bliver større og større¹³. I denne forbindelse, virker det som om, at den mentale afstand vokser mellem indbyggerne i London, og de af den grund kan have svært ved at snakke med hinanden.

En anden kvinde han talte med, var den 40-årige tyrkiske kvinde Bilsen, som heller ikke til at starte med kunne forstå "*... the frosty atmosphere (...) "When you're on the underground, people don't talk she explained with horror. They don't even make eye contact."*¹⁴. Hun forklarede dog også, at fordelene ved at passe sig selv og ikke tænke på andre hurtigt åbenbarede sig. En somalisk mand fortæller, at "*You become westernised, although you don't realise it.*"¹⁵. Dette beretter om, hvordan immigranterne mister noget af deres traditionelle identitet og liv, til fordel for vestens og storbyens identitet og liv. Noget tyder på, at det der kendetegner livet i storbyen er, at det bliver meget lettere, hvis man sørger for at holde afstand til hinanden, have en kold og reserveret adfærd og undgå øjenkontakt med andre mennesker.

---

¹² LB, side 1

¹³ Byen som katalysator for modernitet

¹⁴ LB, side 2, linje 12-13

¹⁵ LB, side 2, linje 9-10

Disse beretninger støtter godt op omkring Tönnies og Wirth teorier omkring storbyen. Storbyen er et sted, hvor der er en stor individuel frihed som gør, at det traditionelle samfund ikke hæmmer en. London er også den by, hvor *"(...) they have the fewest public holidays in Europe and work by far the longest hours"*¹⁶. Dette kan begrundes ved hjælp af Tönnies teori om, at storbyen kan ses som en fjendtlig mekanisme, hvor individet kun tænker på sig selv og hvilket udbytte de kan få af deres handlinger.

8.1 Etniciteternes indvirkning på London

Det er ikke kun storbyen, der har en indvirkning på immigranterne, også immigranterne er med til at forme byen. Benedictus mener, at Londons overlegne beboere har ventet på immigranterne i mange århundreder. Grunden til dette mener han er, *"(...)because of one traditional feature of English life: not something it offers, but something it lacks."*¹⁷ og det han mener, de har manglet, er mad.

Immigranterne, der er kommet til landet, begynder hurtigt at savne maden fra deres hjemland og det resulterer i, at der bliver åbnet restauranter med deres egen madkultur. Dette er at finde i mange lande, men han mener, at Britterne hurtigt tager maden til sig, som deres eget, ligesom de gjorde med teen. Dette er især en måde, hvorpå immigranterne, er med til at påvirke livet. Briternes forkærlighed for udenlandskmad er med til, at der opstår nye fællesskaber. Benedictus skriver at ligesom alle andre storbyer har en "Chinatown", så har London over 70 lande og ingredienserne til, at man igen kan lave maden derhjemme. Så selvom storbyens individer kan virke kolde overfor hinanden og immigranter, tager de godt imod det immigranterne tager med sig¹⁸. Han skriver, at grunden til at briterne tager så godt imod maden fra andre lande er, at andre europæiske lande, har stærke kulinariske traditioner som briterne ikke har¹⁹.

Benedictus skriver også, at der via denne kærlighed for mad nemt opstår nye samfund og fællesskaber, og dette støtter op om Gans og Maffesolis tanke om, at der stadig findes fællesskaber i byen. Disse fællesskaber i London er nemlig dannet mellem immigranterne i forhold til deres etnicitet og fællessprog. Men et fællesskab dannes også mellem de folk som har en anden etnicitet.

---

¹⁶ LB, side 1 linje 25 og side 2 linje 1

¹⁷ LB, side 2, linje 17

¹⁸ LB, side 2

¹⁹ LB, side 3

Dette fællesskab er bare dannet i forhold til smag, og på den måde kan etniciteter og immigranter være med til, at skabe en fælles forbindelse mellem folk.

8.2 Forholdet til indvandrere

Benedictus mening med denne artikel er at sætte fokus på kultursammenstød, og hvordan man skal være åben overfor andre kulturer og tolerere hinanden. Dette kom til udtryk tidligere, da han snakkede om, hvordan beboerne i London tager maden til sig. I den forbindelse snakker han også om, at englændere ikke har en særlig stærk national identitet, og at de nok er det land i verden der har den svageste nationale religion. Dette mener han gør, at de ikke på samme måde føler sig truede over indvandrerne, fordi de ikke har særlig mange værdier, der kan trues. Dette mener han, at man fejlagtigt ser som tolerance - han ser det i stedet som ligegyldighed. Han mener, at London er en tolerant by, men der mangler stadig en del *"The days when a man in a turban could stop traffic are behind us, but the days when the average Londoner knows why he wears it are yet to come"*²⁰. Han mener altså, at den ligegyldighed der eksisterer, skal skiftes ud med tolerance. Han mener nemlig, at denne ignorance hurtigt kan forvandles til intolerance, hvilket ifølge ham sker alt for tit i medierne. Han skriver her, at medierne tit fortæller skræmmende usandheder om udlændingene, og at det kun er når indvandrerne er problematiske, de vil læse om dem²¹. En grund til, at denne tolerance mangler, kan være at indvandrerne ifølge Gans kan have et fællesskab på baggrund af deres etnicitet og dette kan det moderne hvide bymenneske misunde eller føle sig truet af.

Der er dog noget interessant ved den måde, han valgte at fremstille dette; han skrev nemlig: *"the qat-chewing, dog-eating, drug-running family or terrorist next door"*²², for her taler han virkelig i et billede og det føles som om, at han prøver at give én dårlig samvittighed over, at disse fordomme eksisterer. Argumentation er derfor her lidt præget af patos, og det samme sker også, med de citater han har fra udlændingene. Det er nødvendigvis ikke udlændingene man får medlidenhed med. Men fx i citatet fra Gosia hører man om, hvordan folk i London har det, hvordan de ikke kan føre en samtale og hvordan de mistrives. Benedictus benytter sig dog også af etos ved at inddrage de udlændinge, der oplever kultursammenstød i hverdagen. Det, at han også har en del statistik med fra folketællingen i 2001, er med til at gøre ham mere troværdig i hans argumentation.

---

²⁰ LB, side 3 linje17-19

²¹ LB, side 4

²² LB, side 4 linje 15

Patos er især brugt i hans sidste sætning ”(...) *they work hard, love their kids and move to the suburbs when they can afford it.*”²³. Her virkeliggør han indvandrerne ved at fortælle om, hvordan de også har børn, og bare vil give dem et godt liv, selvom det kan være svært med de negative generaliseringer, der eksisterer om dem. Ved at han bruger patos skinner hans subjektive holdning igennem og dette gør, at man som læser føler, at man får trukket en holdning nedover sig.

Benedictus artikel er, trods alderen, stadig relevant da den vidner om et samfund, hvor beboerne er styret af en reservation, kulde og hvor man kun tænker på sig selv. Det er også et samfund, hvor indbyggerne, grundet deres fokus på dem selv, føler en fjendtlighed overfor andre, da de ikke længere kan finde tryghed i byen.

Så helt grundlæggende vil Leo Benedictus med hans artikel, gøre opmærksom på de kultursammenstød der findes i London, og den manglende tolerance. Derudover er London en storby, som binder indbyggerne sammen gennem mad og det opstår der nye fællesskaber af. London er dog også en by med indbyggere, der er styret af en individualisme, som handler med en kølig adfærd og kun tænker på, hvad de kan få ud af deres handlinger. Det er en by med indbyggere der mistrives og har emotionelle problemer, hvilket kan skyldes at det moderne menneske ikke kan finde tryghed i byen.

9 En by med plads til alle

London er en by, som har en masse at tilbyde. Der kan for de enkelte individer være mange muligheder i London, men der er også en masse ulemper. Hvis du immigrerer til London, skyldes det ofte, at du søger et bedre liv for dig selv eller dine børn. Som beskrevet i min analyse, er London et fint sted at flytte til som immigrant, hvis man stadig vil have noget af sit hjemland med sig. Benedictus beskrev, hvordan Storbritannien ikke har en fast identitet og at de derfor glædeligt tager imod input fra andre lande. Dette er positivt, da en by som London derved tager godt imod andre kulturer.

Benedictus snakkede især meget om, hvordan man i London kan få al slags mad. Maden er med til at forbinde folk, og den gør byen mere alsidig, så der er plads til alle. Grunden til at dette kan lade sig gøre, kan skyldes at der ifølge Anthony Giddens er sket en aftraditionalisering i samfundet. Han mener, at i det senmoderne samfund, fylder normer, traditioner og værdier ikke så meget. Dette gør,

---

²³ LB, side 4 linje 21

at man som individ selv kan bestemme, hvem man er. Det giver også plads til mange flere mennesker i storbyen, da individerne ikke længere har nogle faste traditioner, normer og værdier, og derved ikke føler, at disse traditioner, normer og værdier, bliver truet af nytilkommende.

Londons folkeskoler er blevet nogle af de bedste i Storbritannien efter regeringen i 2003 ville forbedre folkeskolerne. Derudover blev det i 2012 set, at London var det eneste sted i England, hvor forskellen i præstationsniveauet, mellem rig og fattig, var blevet mindre.²⁴ Derudover er University College London det tredje bedste universitet i Europa²⁵. Denne udvikling kan skyldes, at individerne i storbyen kun gør det og vælger det, der er bedst for sig selv. Derved vælger individerne det, der er bedst for dem selv, og for at få dem til at vælge folkeskolen og universitetet i London, må der være et højt niveau på uddannelsesstederne.

10 London – en by delt op efter etniciteter

Det virker som om, at der er masser af plads til indvandrere og Tarquin Hall, en britisk journalist og forfatter, fortæller i hans essay *Salaam Brick Lane*, omkring de forskellige kvarterer i London. Her kommer han forbi Whitechapel og beretter: "(...) *I was the only white face on the streets. (...) the streets filled with the sounds of Talvin Singh (...) the enticing aromas of South Asian cooking.*"²⁶. Der findes hele kvarterer, hvor et hvidt ansigt ikke er at se, og der er i disse områder god mulighed for at gå på opdagelse i andre kulturer. Dette kan være med til, at folk kan finde sammen i fællesskaber på baggrund af deres smag.

På den anden side kan det også skabe problemer, at etniciteterne på den måde er delt op, da det kan skyldes en gentrificering og der derudover også kan ske en kulturel segregation. Kulturel segregation er når en bestemt etnisk gruppe isolerer sig fra hovedkulturen²⁷. Kulturene kan sagtens leve sammen, men de har ikke noget med hinanden at gøre. Når folk lever sådan, kan der hurtigt skabes fjendebilleder mellem de forskellige etniciteter, og derudover kan afstanden mellem de enkelte individer blive større, da de ikke accepterer folk, som ikke ligner dem selv. Men ifølge Benedictus lader det til, at folk tager godt imod immigranterne og de forskellige ting, som de tager

---

²⁴ <https://www.bbc.com/news/education-19151471>

²⁵ https://worldtop20.org/global-universities?gclid=Cj0KCQiA-8PjBRCWARisADc18TJAiWUE6K2cggQGqFvi6Xg3y4Jw4GRkwfkb9Fpnp38iwl-UKcl5oeUaAr43EALw_wcB

²⁶ Hall, Tarquin, *Salaam Brick Lane, 2005* I *Worlds of English af Funderup, Anne Mette & Foged Agnete, Systime, 2010.* Side 80 linje 3-11 (forkortes herefter TH)

²⁷ http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/USA_og_Nordamerika/USA_efter_1945/segregation

med sig. Som sagt kan det også være med til at danne fællesskaber og de fælles individer, kan lære at acceptere og tolerere hinanden.

11 Stigende boligpriser og gentrificering

London bliver i stadig stigende grad mere populær at bosætte sig i. Dette medfører, at der bliver bygget nye beboelsesområder og de mindre attraktive områder bliver gjort attraktive. Dette lyder i princippet godt, men man har i de senere år set, at boligpriserne i London er steget gevaldigt. De seneste fem år, er boliger på det private marked steget med 20% og dette gør, at nogle folk ikke har råd til at bo i deres eget kvarter mere, og de bliver ”skubbet” ud af byen til fordel for andre²⁸. Der er derved sket en gentrificering i London. Denne gentrificering påvirker de mindre velhavende beboere i London, og skaber en stor ulighed, da man ender med områder, som kun har en social gruppe.

Derudover er gentrificering også en stor trussel for det bangladeshiske samfund i London²⁹. Her bliver social boligbyggerierne revet ned, med en begrundelse om, at de ikke er i god nok stand til at leve i. Sharon Hayward, som er koordinator for the London Tenants Federation, skriver at det er ”social cleansing”, hvor der ender med at være et tab af social boligbyggerier. Dette gør, at det kendte bangladeshiske samfund i London, falder fra hinanden, og det er ellers noget, der kan trække turister til sig grundet det karismatiske miljø.

12 Øget individualisering

Wirth og Tönnies mente begge, at individer i byen blev mere og mere ensomme grundet individualismen og det syn, som de forskellige individer havde på hinanden. Adfærden er nemlig, at man har korte relationer og individerne tænker kun på sig selv. På den ene side er dette negativt, da man derved ikke længere har relationer med andre, og de udtalelser som immigranterne i Benedictus artikel kom med, vidner om, at vi glemmer hvordan, man taler med hinanden. På den anden side er individualisering, og den adfærd folk har i storbyen, ikke kun negativ. Den tyrkiske kvinde Bilsen, som snakkede i Benedictus artikel, fortalte at trods en kølig adfærd og ikke meget kontakt til andre mennesker i offentligheden, har det sine fordele³⁰. Man kan få lov til at gøre som

---

²⁸ <https://www.trustforlondon.org.uk/data/average-london-rents/>

²⁹ <https://www.bbc.com/news/uk-england-london-32707564>

³⁰ LB, side 2

man vil, uden at nogle kommer og forstyrrer en. Derudover medfører den øgede individualisering, at individet selv kan bestemme alt, og de ikke længere på samme måde skal tænke på, hvad fællesskabet vil tænke om dem. Der er ikke længere begrænsninger for dig som individ. Du behøver ikke at følge i dine forældres fodspor, men du kan skabe din egen fremtid. Ifølge Georg Simmel er der også mulighed for at bryde de sociale hierarkier grundet den øgede individualisering.

For at opsummere, så er der både muligheder og udfordringer ved at bo i London. I London er der en øget individualisering, der giver dig lov til at være den, du vil være. Derudover tillader London mange forskellige kulturer og immigranter kan tage deres kulturelle baggrund med sig. De mange kulinariske muligheder er med til at forbinde mennesker på tværs af etniciteter. Det er en by, som har gode uddannelsesmæssige muligheder. London er dog en eftertragtet by, og i de senere år er boligpriserne steget. Dette har resulteret i en gentrificering, som gør afstanden mellem rig og fattig større, og kan ende med, at de karismatiske områder i London bliver ødelagt.

13 Konklusion

London er en multikulturel by, der huser omkring 8.47 millioner indbyggere. Det er en by, hvor individerne bærer præg af, ikke at snakke med andre og koncentrere sig om sig selv. Leo Benedictus skriver i sin artikel, hvordan Londons mange forskellige etniciteter kan samles om mad, og hvordan det kan danne et fællesskab mellem individer og grupper. Han skriver dog også om, hvordan der stadig mangler tolerance i London over for immigranter. Derudover beretter forskellige immigranter i hans artikel om, hvordan indbyggerne i London ofte har emotionelle problemer og har en kølig adfærd. Denne adfærd, kan skyldes den øgede individualisering som gør, at det enkelte individ ser andre mennesker som instrumenter, og dette kan resultere i ensomhed. Dog er det ikke kun skidt. En øget individualisering gør også, at man ikke længere er bundet af sociale hierarkier eller af et fællesskab, som har nogle klare forventninger til dem. Der er også gode uddannelsesmæssige muligheder, da der i de senere år har været fokus på at udvikle det. Londons boligpriser er steget meget, og dette har resulteret i, at nogle befolkningsgrupper ikke længere har råd til at bo der, hvor de plejede. Derved er der sket en gentrificering, og dette gør ikke kun afstanden mellem rig og fattig større, men gentrificeringen truer også de forskellige kvarterer, som er styret af en anden etnicitet end hvid. Dette kan være medvirkende til at gøre byen mindre alsidig. London er altså en by, hvor der er masser af muligheder for at udvikle dig selv og finde

fællesskaber. Det er dog også en by præget af udfordringer med gentrificering og ensomhed blandt individer.

14 Litteraturliste

Bøger/udprintet artikler:

1. Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – kap 1- Bykultur, psykologi og identitetsdannelse
2. Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – Kap 4 – Byen som katalysator for modernitet og senmodernitet
3. Sørensen, Malte Warburg og Strarup, Mads, *Bysociologi* Blik på byen – Kap 4 – Byen som scene - livsstil
4. Benedictus, Leo, "Every race, colour, nation and religion on Earth", *Guardian.co.uk*, 2005
5. Hall, Tarquin, "Salaam Brick Lane", 2005, *Worlds of English af FINDERUP*, Anne Mette & Foged Agnete, Systime, 2010. (indsat som bilag)

Hjemmesider:

1. <https://data.london.gov.uk/dataset/ethnic-groups-borough> (downloadet et Excel ark med data)- besøgt 11-01-2019
2. http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Folkeslag/Etnografiske_termer/etnisk_gruppe (besøgt 11-01-2019)
3. <https://www.internations.org/london-expats/guide/living-in-london-15501> (besøgt den 12-01-2019)
4. <https://www.trustforlondon.org.uk/publications/londons-poverty-profile-2017/> (12-02-2019)
5. https://data.london.gov.uk/apps_and_analysis/gla-household-income-estimates/ (12-02-2019)
6. <https://www.bbc.com/news/education-19151471> (23-02-2019)
7. https://worldtop20.org/global-universities?gclid=Cj0KCQiA-8PjBRCWARIsADc18TJAIWUE6K2cggQGqFvj6Xg3y4Jw4GRkwfkb9Fpnp38iwl-UKcl5oeUaAr43EALw_wcB (23-02-2019)
8. http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/USA_og_Nordamerika/USA_efter_1945/segregation (24-02-2019)
9. <https://www.trustforlondon.org.uk/data/average-london-rents/> (24-02-2019)
10. <https://www.bbc.com/news/uk-england-london-32707564> (24-02-2019)